

[Jørgen Otsen.]

til i visse Tilfælde at nedsætte Beregningsgrundlaget for Rentelettelsen med indtil 10 pCt., beklager jeg, ligesom jeg beklager, at Kautitionerne for Realkreditlaan ikke kan bortfalde, naar Forholdet er det, at den solidariske Hæfte over for Hypoteklaanefonden, hvor der for den enkelte Laantager var meget større Risiko, i Realiteten er annulleret. Dette fremgaar ogsaa af mit Partis Betænkning.

Da der rimeligvis ikke bliver Tid til yderligere Udvalgsbehandling, skal jeg paa mit Partis Vegne tiltræde, at det foreliggende Lovforslag vedtages i det høje Ting i den Skikkelse, hvori det foreligger.

Martin Sørensen (Peterslund): Det var med stor Tilfredshed, jeg hørte paa de Udtalelser, der blev fremsat om den gældende Lov af 1934. Det var nemlig ikke, dengang Lovforslaget ophøjedes til Lov, saa let at vide, hvordan saadanne hidtil ukendte Principper vilde virke, naar de blev udført i Praksis. Derfor er det mig en stor Tilfredsstillelse at høre, at de har virket godt, saa meget mere som mit Parti var meget virksomt ved Udarbejdelsen af Lovforslaget.

Der er fremkommet meget udførlige Udtalelser fra de sønderjyske Ordførere, og da alle politiske Partier her i Tinget bifalder, at Lovens Gyldighedstid forlænges med 2 Aar, finder jeg ingen Anledning til at gennemgaa de enkelte Bestemmelser. Spørgsmaalet om Forlængelse af Gyldigheden af en saadan god Lov, der virker paa en god Maade og tilfører de sønderjyske Landsdele og deres Befolkning betydelige Lempelser i deres Afdrags- og Renteforpligtelser, kan ikke give Anledning til, at man ofrer det en særlig indgaaende Behandling. Jeg skal derfor indskrænke mig til paa mit Partis Vegne at anbefale Lovforslaget til Vedtagelse i det høje Ting.

Finansministeren (V. Buhl): Jeg takker de ærede Ordførere for deres Tilslutning til Lovforslaget og for de velvillige Udtalelser, der i det hele er fremsat med Hensyn til den Lovgivning, vi her beskæftiger os med.

Jeg forstod, at den ærede Ordfører for Venstre (Jensen Christensen) havde haft nogen Tvivl med Hensyn til de 400 000 Kr., der er stillet i Udsigt som en særlig Støtte til de af Mund- og Klovesygen ramte, men at denne Tvivl er hævet ved de Udtalelser, jeg har fremsat. Paa den Foranledning, som det ærede Medlem gav, skal

jeg for mit Vedkommende gerne sige, at det ærede Medlem allerede paa et tidligt Tidspunkt har interesseret sig for dette Spørgsmaal, som vi dengang drøftede sammen.

Jeg skal i øvrigt ikke her komme ind paa en mere almindelig Debat hverken om selve den gældende Ordning eller om Forholdene i al Almindelighed nede i Sønderjylland. Nu ligger Forholdene med Hensyn til denne Lov fast i to Aar, og jeg gaar ud fra, at man fra alle Sider i Virkeligheden er enige om, at denne Lov ikke egner sig til at indgaa som et fast Led i de sønderjyske Landsdeles Økonomi. I Løbet af de to Aar vil man følge Forholdene med Opmærksomhed, og saa maa vi se, hvordan vi skal tage paa Tingene, naar de to Aar er gaaet. Herom skal jeg ikke spaa i dette Øjeblik.

Jeg skal blot til Slut sige til den ærede Ordfører for de Konservative (Jørgen Otsen), der talte om Brugsforeningerne og de Vanskeligheder, de paaførte Detailhandelen, at den Omstændighed, at de lukkede Brugsforeninger er skattefrie, efter min Mening ikke kan paaføre Detailhandelen større Vanskeligheder, da Brugsforeningsuddelejerne og andre i Brugsforeningerne beskæftigede Mennesker maa betale deres Skat ganske paa samme Maade, som Detailhandlerne betaler deres Skat. Hvis man undersøger, hvad der i Forhold til Omsætningen gaar ind af Skatter fra Brugsforeningerne og fra Detailhandlerne, vil det vise sig, at Brugsforeningerne snarest betaler mere i Skat af Arbejdsfortjeneste end Detailhandelen.

Jørgen Møller: Det ærede 9de Medlem for 5te Kreds (Jørgen Otsen) udtalte, at han ikke kunde dele mit lyse Syn paa Forholdene i de sønderjyske Landsdele. Jeg vil gøre opmærksom paa, at jeg kun har konstateret, at Skatteprocenten ikke er væsentlig anderledes i de sønderjyske Landsdele end i det øvrige Land, at Gældsforholdene er de samme som i det øvrige Land, og at Forrentningsprocenten i de sønderjyske Landsdele væsentlig er den samme som i det øvrige Land. Jeg vil ogsaa gerne have fastslaaet, at der paa alle Omraader og ikke mindst inden for Landbruget er sket betydelige Fremskridt. Jeg har fremhævet, at Besætningerne dernede i Dag staar Maal med det øvrige Lands. Det er disse Kendgerninger, jeg har fastslaaet, og ikke noget andet. Jeg har samtidig nævnt, at der endnu var Folk dernede, som var saa daarligt stillede, at de trængte til en Haandsrækning, og jeg har ikke givet Udtryk for noget Lysyn i al Almindelighed. Hvordan Forholdene vil udvikle sig i den kommende Tid,